

Мироненко Ірина Дмитрівна

Біографія

Ірина Дмитрівна Мироненко Ірина Дмитрівна Мироненко народилася у 1960 році в Новій Водолазі. Навчалася у Нововодолазькій сш №1. Закінчила Харківський державний університет у 1983 році. Працювала кореспондентом багатотиражної газети "Сигнал". ВО "Харківський велосипедний завод ім.. Петровського", директором Харківського письменницького клубу. Як радіо журналіст була лауреатом I-го Міжнародного фестивалю журналістів (Ялта, 1996 рік), переможцем I-го фестивалю – конкурсу радіопрограм, України "Калинові острови "(Херсон, 1997 р.), лауреатом творчої премії Харківського міськвиконкому(1998 р.). Щопонеділка на обласному радіо веде авторську програму історико-краєзнавчого спрямування "Муравський шлях". Збірка "Жіночий танок" Ірина Дмитрівна Мироненко У щотижневому циклі програм "Мова, як море" висвітлюються аспекти мовознавства. Роздуми про віру і думку сучасної людини — в передачі І.Мироненко "Молитва в шапку". Ірина Мироненко — член Спілки письменників України з 1985 року, та Спілки журналістів України з 1997 року. Її вірші друкувалися з початку 70-х років, виходили окремими збірками: "Жіночий танок" (1984 року), "Вокзальна скрипка" (1987 рік), Збірка "Полинь і віск" Ірина Дмитрівна Мироненко "Полинь і віск" (1990 року) у видавництвах Київа і Харкова, в численних антологіях, журналах (Україна, Канада, Великобританія, Росія, Білорусь, Туркменія та ін.), перекладалися російською, білоруською, туркменською, грузинською, німецькою мовами. Ірина Мироненко лауреат Всеукраїнської премії ім.. Василя Мисика та Харківської обласної премії ім.. Олександра Зубарева. Остання за часом поважна публікація Ірини Мироненко в Антології духовної поезії України (1999 року) – українські поети від давнини до сучасності. Це видання до 2000 – ліття Христа. Антологія одного вірша "Соло" – Київ: 1997 року. Шістдесят три українських поетеси публікували спершу ці вірші у газеті для і про жінок "Я, ти, ми", згодом вийшла окрема книга. Її презентація відбулася в Українському домі в Києві восени 1997 року. С 96-97 вірш Ірини Мироненко про повернення дзвонів на Спасо-Преображенській церкві Нової Водолаги. Тоді ж, 1989 року з новими дзвонами відродилося у нашому селищі вінчання.